

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ตีข้าวทำแล้วไม่สูญหาย

ก่อนจ้งหัน

พระเท่าไรวันนี้ (๔๕ ครั้งผม) นู่นนะฟังซิ พระนะ ๔๕-๕๐-๑๐๐ ร้อยกว่า มา
มันสนใจปฏิบัติใหม่ละพระเหล่านี้ละ มาโลเล ๆ มาดู ๆ แล้วก็ไป ๆ อย่างนั้นนะ มัน
ไม่ได้มาสนใจนะ เวลานี้ประชาชนเขาดูพระเขาดูไม่ได้แล้วนะ พระนี้เผลอว่าประชาชน
เขาไปอีกก็ได้เขาดูไม่ได้ เขาดูกันเขาดูได้ ดูพระมันดูไม่ได้ เป็นเพราะเหตุไรเอาไป
วินิจฉัยตัวเองซิ มันเป็นอย่างนี้ เขาดูพระเขาดูไม่ได้ แต่เขาดูกันเขาดูได้ เอาไปพิจารณา
ข้อนี้ มันเป็นอย่างนี้พระเรานี้นะ บวชมาแทนที่จะให้ความชุ่มเย็นแก่ตนเองด้วยการ
ปฏิบัติศีลธรรม แล้วกระจายไปเป็นความชุ่มเย็นแก่โลก มันทำไมเป็นพินเป็นไฟเผาไป
หมดเวลานี้

พระนะเอาไฟเผาบ้านเผาเมืองอยู่เวลานี้จะเป็นใครไป หัวโล้น ๆ มันไม่มียาง
อายุเสียอย่างเดี๋ยวเท่านั้น เอาจีวรมาครองเต็มร้านตลาดมันก็ไม่มี ความหมาย หัวใจมัน
เป็นส้วมเป็นถ่านเป็นพินเป็นไฟเสียอย่างเดี๋ยวเท่านั้นแหละ เวลานี้เลอะมากทีเดียวพระ
เรา จนจะดูไม่ได้เลย ทั้งเขาทั้งเราดูกันให้ทั่วถึงซิ อย่าไปดูคนนั้นคนนี้ ดูให้หมดจึงเรียก
ว่าเป็นธรรม มันเลอะเทอะไปหมดแล้วนะเวลานี้ให้พร

หลังจ้งหัน

สรุปทองคำและดอลลาร์ตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ถึงวันที่ ๘ พฤษภาคม
๒๕๔๕ เป็นเวลา ๖ วัน นับทั้งวันออกเดินทางและวันกลับมาถึงวัด ทองคำได้ ๙ กิโล ๒
บาท ๓๑ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒,๘๔๓ ดอลลาร์ ทองคำได้ถึง ๙ กิโล เราคาดไว้ประมาณ
๖ กิโล เพราะทองแพงเท่านั้น ๆ นอกจากนั้นก็ทองรูปพรรณ ที่นี้เวลารวมกันแล้วมันได้
ถึง ๙ กิโล ๒ บาท ๓๑ สตางค์ ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๕ ตันกับ ๕๙
กิโลครึ่ง นี่หมายถึงที่มอบเข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ทองคำที่ได้เพิ่ม ๔๘ กิโลครึ่ง ที่
เพิ่มจากมอบแล้วนะ ก็คงจะเป็นหลังจากวันที่ ๑๑ เมษายน ที่ไปมอบคราวที่แล้ว หลังจาก
นั้นมาก็ได้ถึง ๔๘ กิโลครึ่ง นับว่ารวดเร็วนะ ที่นี้รวมทองคำทั้งหมดทั้งที่มอบแล้วและยัง
ไม่ได้มอบนี้เป็นทองคำน้ำหนัก ๕ ตันกับ ๑๐๘ กิโล กรุณาทราบไว้ตามนี้ มันค่อยขึ้น
เร็วขึ้นเวลานี้ ส่วนเงินสดทางร้อยเอ็ดเขาโอนมาเข้าโครงการช่วยชาติของเราเลย เป็น
เงิน ๑ ล้าน ๓ แสนหรือไง

(พ่อบ้านเสียชีวิตวันที่ ๑๘ เจ้าคะ ลูกก็เลยมาถวายพระหลวงตา)

บ้านอยู่ที่ไหนละ

(ขอนแก่นคะ)

เออ ตั้งใจอุทิศส่วนกุศลให้นะ บุญเป็นของเรา วัตถุทานเป็นของเรา อุทิศส่วนบุญซึ่งเป็นของเรานี้ให้ถึงท่านผู้ล่วงลับนะ ก็เท่านั้นละ อย่างนี้ละเรื่องเกิดเรื่องตายมันมีอยู่ทั่วไป มีหมดตามนี้ ๆ ป่าช้าสัตว์มีอยู่หมด แม้ที่สุดบนหัวเราก็มียาฆ่าสัตว์ ฟังซิ บนหัวเราก็มียาฆ่าสัตว์ บนหลังหมาก็มียาฆ่าสัตว์ ฟังซินะ มันมีอยู่ทั่วไป เราจึงไม่ควรประมาท ตายทิ้งเปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร ตายด้วยความพินิจพิจารณา สร้างคุณงามความดีนี้ ตายก็ดีขึ้น ๆ ควรให้เป็นอย่างนั้น เพราะทั้งสัตว์ทั้งบุคคลไม่มีใครต้องการความทุกข์ ความทุกข์ไม่มีใครต้องการ แต่เพราะความหลวมตัวของตัวเองนั้นแหละ ทำความชั่วลงไป ผลมันก็เข้ามา เราจึงได้รับความทุกข์ ทั้ง ๆ ที่ใคร ๆ ก็ไม่ต้องการ

การทำความชั่วมีหลายชนิด ชนิดตั้งใจทำนี่เรียกว่าหยาบคายมาก แล้วโทษที่เกิดนี้ก็แบบเดียวกัน หนักมากเหมือนกัน เกิดขึ้นด้วยความไม่มีเจตนาไม่รู้เนื้อรู้ตัว เช่นเราเดินไปเหยียบมดเป็นอีกอย่างหนึ่ง อย่างพระท่านก็บอกไม่เป็นโทษ คือสุดวิสัย ถ้าเจตนาปับเข้าไป มดตัวเดียวกันนั้นแหละเป็นโทษ นั้นมันต่างกัน เพราะฉะนั้นการทำความชั่วก็ดี ทำความดีก็ดี จึงมีหลายแง่หลายกระทง จึงขอให้พากันพินิจพิจารณา ไม่มีผู้ใดที่จะละเอียดยลออกสุดขีดของสมมุติทั้งหลายเหมือนพระพุทธรูปเจ้า นี่ละเอียดยลออกสุดขีด คือพระญาณหยั่งทราบ และคำรับสั่งออกมาจากพระญาณหยั่งทราบตามหลักความจริงที่ให้นามว่า เอกนามก็ คือหนึ่งไม่มีสอง เห็นชัด ๆ นี่ก็หนึ่งไม่มีสอง รับสั่งออกมาจากสิ่งที่เห็น ว่าสิ่งนั้นดี สิ่งนี้ชั่ว รับสั่งออกไปอย่างนี้ก็ไม่มีสอง ชั่วต้องชั่วจริง ดีต้องดีจริง เรื่องพระพุทธรูปเจ้าท่านละเอียดยลออกมา พวกเราไม่รู้มันชิมันถึงได้หลวมตัวทำไป

การทำไม่หายไปเลยนะ การทำทั้งดีทั้งชั่วไม่มีสูญหายไปดังความเข้าใจของเราที่กิเลสหลอกว่าทำบาปไม่ได้บาป ทำบุญไม่ได้บุญ นี่เป็นเรื่องของกิเลสหลอกหลวงเรียกว่า ร้อยเปอร์เซ็นต์ ทางธรรมะท่านบอกว่า ทำบาปได้บาป ทำบุญได้บุญ นี่ของท่านผู้รู้แจ้งแทงทะลุ เห็นแล้วรู้แล้วค่อยมาบอกสัตว์จึงไม่มีผิด แต่กิเลสมันหลอกสัตว์หลับตา หลอก เพราะเห็นว่าสัตว์โลกนี้โง่มาก หลับตาหลอกก็ได้ไม่ต้องลืมตา เพราะฉะนั้นกิเลสหลอกสัตว์โลกจึงหลอกด้วยแบบวิธีหลับตาไปเลยก็ได้ หลอกว่าทำบาปไม่เป็นบาป ทำบุญไม่เป็นบุญ ไม่มีบาปมีบุญ มรรคผลนิพพานไม่มี นี่คือกิเลสมันหลับตาหลอกสัตว์ แต่ตัวมันเองแหลมคม ไม่มีอะไรแหลมคมยิ่งกว่ากิเลส มีธรรมเท่านั้นเหนือ นอกนั้นไม่มี กิเลสเป็นเจ้าอำนาจทั้งหมด มีธรรมเหนือ เพราะฉะนั้นธรรมจึงแก้กิเลสได้ จึงแก้ทุกข์ได้ นอกนั้นแก้ไม่ได้ ต่างกันอย่างนี้

ที่เทศน์ร้อยเอ็ดนี้ได้ทองคำ ๓ กิโลกว่า แต่เงินนั้นได้ ๑ ล้าน ๓ แสน ๑ หมื่นเท่าไร เราก็ให้เขาโอนเข้ามาทางบัญชีอุดรเลย เราไม่ต้องยุ่ง เขาโอนทางโน้น ส่วนทองคำเขาเอาออกไปมอบเรา สำหรับเงินให้เขาโอนมาเลยมาเข้าโครงการช่วยชาติ เป็นความสมัครใจของศรัทธาทิ้งหลาย หลวงตาไม่ขัดข้อง เขาจะโอนมาเขาจะทำอะไรก็เป็นเรื่องของเขา เขาโอนมาก็เข้าบัญชีโครงการ เรานำมาก็เข้าบัญชีโครงการช่วยชาติ บัญชีโครงการก็เพื่อช่วยชาติ เรามาก็ช่วยชาติไปเลยก็มี เข้าบัญชีก็มี ไม่เข้าแต่ออกช่วยชาติไปเลยก็มี แล้วก็เข้าสู่จุดรวมอันเดียวกันนั่นแหละ เพราะฉะนั้นเราจึงให้ความสะดวกทุกอย่าง อันใดที่จะเป็นอรรถเป็นธรรมเราพร้อมเสมอ เห็นด้วยทุกอย่าง

เช่นอย่างที่เขขอโอนเงินมาทางนี้ เข้า ได้เลย แนะ บัญชีไหนให้ถามกัน เพราะทางอุดรก็มีกสิกรไทย มีทั้งฝากประจำและออมทรัพย์ ไทยพาณิชย์ก็มีทั้งฝากประจำและออมทรัพย์ เข้าบัญชีไหนได้ทั้งนั้น ทางกรุงเทพก็แบบเดียวกัน มีกรุงเทพจำกัด ทางนี้ก็มีกรุงเทพจำกัดเหมือนกัน เรียกว่ามี ๓ ธนาคารที่จะรับมอบเงินเพื่อช่วยชาติของเรา เวลานี้เงินเราเรียกว่าร่อยหรอมาก ไม่มีเงินที่จะช่วยชาติมากเหมือนแต่ก่อน เราเดินตามกำลังของเจ้าของทรัพย์ที่มีมากน้อยเพียงไร ก็นำมาบริจาค เราก็รับตามที บริจาคแล้วแจกจ่ายไปตามที่เกิดที่มี อย่างนี้ทั่วไปหมดนั่นแหละ นี่ไปรวมทั้งหมดก็เป็น ๕ คีน ๖ วันไปค้างบ้านศรีฐาน วัดท่านสิงห์ทอง ท่านสิงห์ทองพระขี้ต้อ

บ้านศรีฐานนี้หลังคาเรือนพันกว่า ไหญโตมาก พระที่เข้ามาอยู่ในวัดป่าบ้านตาดนี้บ้านศรีฐานมากที่สุด เราจึงได้ถามย้อนหลัง เป็นยังไงบ้านศรีฐาน พระมาจากที่ไหน องค์ไหนมากกว่ามาจากบ้านศรีฐาน ๆ บ้านใหญ่ ตั้งพันกว่า เขาบอกว่าตั้ง ๓ กิโลความยาวของมัน กว้างด้วยยาวด้วย เราไปดูก็ดี วัดนั้นกว้าง ทางด้านหน้านี่ก็เป็นสาธารณะสำหรับรับแขกรับคน ตั้งแต่โบสถ์นี้ออกไป ช่างโนก็เป็นอย่างวัดเรานี่ เป็นดง แต่ไม่กว้างเหมือนวัดเรา หากเป็นดงอย่างนี้ เราไปเที่ยวชอกแซกดูหมด ไปดูทำเลของพระ มีทางจงกรมอยู่ในที่ต่าง ๆ ก็เหมาะสมดี ช่างหน้าก็สำหรับรับสาธารณะ ตั้งแต่โบสถ์บริเวณโบสถ์นี้ออกไปหน้าวัด เป็นที่โล่งสำหรับประชาชนเข้ามารวมบำเพ็ญกองการกุศลอะไร ๆ ช่างโนเป็นที่เอกเทศสำหรับพระท่านอยู่สะดวกสบาย เราก็เห็นเป็นความเหมาะสม เรียกว่าเหมาะสม ที่ภาวนาของพระก็ให้มี ที่สาธารณะสำหรับบำเพ็ญประโยชน์ของประชาชนก็มี

แยกอย่างวัดเรานี้ออกไปข้างนอกเพื่อสาธารณประโยชน์ สำหรับประชาชนมาบำเพ็ญ แล้วจากนี้เข้าไปข้างโนก็เพื่อประโยชน์สำหรับพระท่านบำเพ็ญสมณธรรม ผลที่ท่านได้จากท่านแล้วก็เป็นประโยชน์แก่โลกอีกเหมือนกัน แยกไปหลายอย่าง ไปวัดนี้ก็ดี การที่ไปมาแล้วรู้สึกว่ดีทุกวัด วัดที่อำเภอกันทรลักษ์นี้ก็มีที่สาธารณะชน ในป่าก็มีเอก

เทศบ้างพอประมาณสำหรับพระเนรได้บำเพ็ญ แล้วก็ออกมาวัดสันตินิมิต อันนี้ก็เหมือนกัน มีทางจงกรมไว้ทุกแห่ง ๆ สำหรับเราไปที่ไหนอาจจะเป็นพระเราบอกก็ได้ เราไปที่ไหน พระท่านจะแยกกุฏิไว้เป็นเอกเทศ แล้วมีทางจงกรมติดอยู่นั้นเป็นประจำ ๆ ทุกแห่งไป บรรดาวัตรกรรมฐานที่เราถูกนิมนต์ไปพัก เป็นเอกเทศ

เพราะเราปกติเป็นอย่างนั้น เราไม่เว้น แม้แต่อยู่ในกลางเมืองใหญ่ เช่น กรุงเทพฯ ที่เอกเทศของเราก็ต้องมีเป็นประจำ ไปในเมืองไหนที่ไหน พอลงรถบัสเราจะเที่ยวเดินหาตุ๊กตาที่เดินจงกรม เวลาเสียบสังัด พอได้เวลาก็ลงอย่างนั้นเป็นประจำ แล้วสุดท้ายก็ไปวัดท่านศรี เป็นวัดกว้าง อันนี้ที่เราชม พอไปเห็นสัตว์มันหากเป็นอย่างนั้นละเรา ไปเห็นสัตว์จิตมันผูกพันด้วยความเมตตา

วัดท่านศรีท่านมีเมตตาสัตว์นะ กวางก็มี เมื่อก่อนตอนเช้าเราเดินจงกรมตอนสว่างอยู่ข้าง ๆ กุฏิ เห็นกวางมันมา ๓ ตัว สู้อยู่ไหนฟังมาเห็นเดี๋ยวนี้ มันออกมาเที่ยวหากินข้าง ๆ หัวจงกรมเรา ๓ ตัว มันอาจจะมากกว่านั้นก็ได้แต่เราเห็นเท่านั้น หมูก็มีที่เราเห็นชัด ๆ ก็หมูอ้วน ๒ ตัว โอ๊ย.ใหญ่ ถ้าดูตาฝ้า ๆ ฟาง ๆ อย่างนี้ อาจจะมาหลอกโลกก็ได้ว่าหมูใหญ่ ๒ ตัวนั้น ถ้าเป็นพวกเราพวกตาฝ้า ๆ ฟาง ๆ ไปเห็นเขาแล้วมานี้โฆษณาเกินใหญ่เลย โอ๊ย.เราเที่ยวมาทั่วประเทศไทย ยังไม่เคยเห็นหมูใหญ่ ฟังไปเห็นมาอยู่วัดอาจารย์ศรี มันตัวใหญ่ขนาดไหน มันจะชี้ศาลาหลังนี้เลยว่าเท่าศาลาหลังนี้ พวกตาฝ้าฟาง ความจริงมันก็ตัวเท่าหมูใหญ่นั้นแหละ มันไม่เท่าศาลา ป่วนเปี้ยน ๆ อยู่ นั้น เราก็ดูด้วยความรักเมตตา ส่วนกระจ๊อนกระแตไม่ค่อยมี มันโล่ง ประการหนึ่งพวกแมวมี แล้วก็นกยูง ท่านทำเป็นกรง เป็นเหมือนสวนสัตว์ไว้อีก มันเต็มอยู่ นกยูงก็เป็นร้อยกระมัง ไก่ก็เยอะ มีอยู่ทั่วไป เห็นแล้วเพลินไปเลย เห็นสัตว์แล้วเป็นอย่างนั้น ไปดูจุดนี้แล้วไปดูจุดนั้น เพลินกับสัตว์ไป

วัดท่านมีสัตว์เยอะ ท่านมีเมตตาจิตต่อสัตว์ทั้งหลาย เข้ากันได้ทันทีกับเรา แทนที่สมมุติว่า ตึงเครียดไปนี้จะดูคำไหน พอไปเห็นสัตว์แสดงว่าเป็นความดีของท่าน ลดทันทีเลย นี่ก็ไม่ว่าอะไร วัดท่านจันทร์ก็เหมือนกัน ถ้าธรรมตาไม่ได้ละกับเรา เข้ากันได้ได้ง่าย ๆ นะ เฉพาะสัตว์เต็มอยู่นั้นก็เมตตาจิตเป็นพื้นฐาน มันบอกแล้วนะ เข้ากันได้ทันที ทีนี้ไปชมป่าวัดของท่านศรีก็น่าชม เพราะสัตว์เต็มไปหมดทุกแห่งทุกหน ยัวะเยี้ย ๆ เหมือนวัดเรานี้ แต่เป็นสัตว์ใหญ่กว่าเรา พวกกวางพวกหมู มีหลายชนิด นอกจากนั้นก็พวกนกยูงมาก ไก่ มีอยู่ทั่วไปเต็มวัดเหมือนเรา นกยูงก็เป็นร้อย เราเห็นสัตว์มันชุ่มเย็น มันอยู่กับวัดกับพระกับคนมีเมตตา สัตว์มันชุ่มเย็น

พวกนั้นอาจจะปล่อยกระต่ายออกมาก็ได้ กระต่ายมันมาเพ่นพ่านทางจงกรมเรา มันไม่กลัวเพราะพวกนั้นเลี้ยงไว้ มันจะกลัวใคร มาเห็นเรามันก็ป่วนเปี้ยน ดีไม่ดีหยอก

เราด้วย เอามือสอดเอาเท้าเหยงทางนี้บับหลบมาทางนี้ เหยงทางนี้หลบมาทางนี้อยู่อย่างนั้น มันไม่ไปไหนนะ เราต้องระวังเดินจงกรมกลางคืน เพราะอยู่ ๆ มันปิ้งออกมาเลย มันมาตามนั้นนะ เพราะสัตว์เหล่านี้เที่ยวหากินกลางคืน โอ๊ย. นำสงสาร แต่วัดเรานี้ดี คือว่า แมวเข้าไม่ได้ สัตว์จะค่อยมากขึ้น ๆ วัดอื่นไม่มีรั้ว ถึงมีกำแพงมันก็เข้าได้ กำแพงเรามีสังกะสีครอบอยู่มันเข้าไม่ได้ สัตว์เวลานี้กำลังเริ่มมากละในวัดเรา พวกกระจ๊อน กระแตมันอยู่ต่ำ ๆ พื้น ๆ แมวกินได้ง่าย ที่นี่เมื่อไม่มีแมวแล้วมันก็แพร่หลาย ไปที่ไหนก็มองหาแต่สัตว์ละเรา ไม่ค่อยดูอะไรมากยิ่งขึ้นกว่าสัตว์นะ ดูสัตว์มากกว่าอย่างอื่น

วันที่ ๑๒ นี้ก็จะไปเทศน์ที่วัดโยธานิมิตร ซึ่งเป็นวัดที่เราบวชอยู่ที่แรกทีนั้น เขาก็มีเทศน์ช่วยชาติ วัดโยธานิมิตร กรมทหารหนองขอนกว้าง วันที่ ๑๒ เวลาบ่าย ๒ โมง ไกลนิดเดียววัดโยธาฯ วัดนี้เป็นวัดเราบวชที่นั่นนะ อยู่那儿ได้ ๒ ปีแล้วก็ออกจากนั้นก็ไม่ได้เข้ามาพักอยู่อีกเลยนะ มาพักชั่วคราวไม่ได้ไปอีกเลย เพราะงานเรายุ่ง ที่ไหนเราก็ไม่ได้ไป มีแต่งาน

วันที่ ๑๒ ก็จะไปเทศน์ที่วัดโยธานิมิตร นี้เราไปเทศน์ให้ ๒ ครั้ง ๓ ครั้งแล้วมันตั้งแต่เรามาสร้างวัดนี้ ครั้งหนึ่งพอจำได้ว่าเทศน์กฐิน ครั้งที่สอง จะเริ่มสร้างโรงเรียน เขามานิมนต์เราไปเทศน์เพื่อหาทุนสร้างโรงเรียน ไม่ใช่สร้างโรงเรียน สร้างศาลาใหญ่ที่วัดโยธาที่จะไปเทศน์วันที่ ๑๒ นี้ เราก็ตเทศน์ให้ เงินได้มากน้อยก็มอบหมด ครั้งที่สองพอทำศาลาเสร็จ เขาก็มานิมนต์เราไปเทศน์ฉลองศาลาให้ เราเทศน์เราก็ออนุโมทนาหมด ๆ เราไปเทศน์ให้สองครั้ง ได้เงินมากอยู่นะ ไม่ใช่บ่อย ๆ เราเทศน์แล้วทุ่มเลย ๆ เราไม่เกี่ยวข้อง อย่างนั้นละสงเคราะห์โลก

ที่ไหนเหมือนกัน ถ้าจะไปช่วยอะไรช่วยจริง ๆ ไม่มีคำว่าแบ่งสันปันส่วน เราทำจริง ๆ ทุกอย่าง อย่างช่วยบ้านช่วยเมืองก็เหมือนกัน เราไม่มีแบ่งสันปันส่วน เหมือนกันนี้หมดเลย ทุ่ม ๆ ตลอดเวลา ไปเทศน์งานไหน ๆ ก็เหมือนกัน เช่น เขานิมนต์ไปเทศน์โคราช งานศพหลวงพ่อพุทธ นี้ก็คุ้นกันมานาน เวลาท่านเสียเขาก็มานิมนต์เราไปเจ้าคณะภาคและแม่ทัพภาคสองมานิมนต์เรา เราก็ตเทศน์ให้ จะก่อเจดีย์เราก็ตตั้งใจไปสงเคราะห์ ไปเทศน์คราวนี้ตั้งใจสงเคราะห์ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย พอเทศน์จบลงแล้วก็เชิญแม่ทัพภาคสองและเจ้าคณะภาคสองเข้ามาหา บอกว่าปัจจัยทั้งหมดนี้ขอให้ท่านทั้งสองเป็นผู้รับผิดชอบเองทุกบาททุกสตางค์ หลวงตามาเทศน์ให้แล้ว หลวงตาปล่อยแล้วให้ฟังเข้าใจทราบว่าเป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการเงินนี้ทั้งหมด หลวงตาจะไม่แตะอะไรแล้วไว้รับไว้หมด แล้วก็มา ดูเหมือนได้เงิน ๒ ล้าน ๗ แสนกว่า

นี่เขาจะมาเอาไปเทศน์อีก โอ๊ย. จะเทศน์อะไรนักหนา เราหาเงินเข้าบ้านเข้าเมืองเราก็ตแทบตายแล้ว ทั่วประเทศ ยังจะมาหาเงินให้ส่วนย่อย ๆ อีกเราตายนะ เราจึงไม่แน

ที่จะรับให้คราวนี้ ถ้าเราไปเทศน์ที่ไหนมันมาก เขาก็อาศัยนั่นแหละ วันที่เราไปเทศน์วัด
ศาลวันก็ได้ตั้ง ๒ ล้าน ๗ แสน ธรรมตามันไม่ได้ อันนี้ก็จะเอาไปเทศน์อีก ว่ามันยังไม่
พอ ไม่พอก็หากันเถอะ เราก็ว่าอย่างนั้น วันนี้ก็พูดเท่านั้น ไม่พูดอะไรมากนัก ให้พี่น้อง
เราเก็บหอมรอบริบนะ เวลานั้นทองคำเราได้ ๕ ตัน กับ ๑๐๘ กิโลแล้วนะเวลานี้ ชัยดีขึ้น
เรื่อย ๆ เท่านั้นละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com